

lig repræsentere Industrien, som ville tage sig af Landbruget i saa Henseende; det er ret ejendommeligt at høre f. Eks. en Højesteretssagfører i Kjøbenhavn anbefale, hvad der tjener Landbruget bedst. Jeg kunde til en vis Grad gaa ind paa det ærede Medlems Betragtning i saa Henseende, dersom der var en fælles Guldgrube, som laa uden for vort Samfund, og som vi alle sammen kunde gaa til og øse af; i saa Fald vilde jeg sige: Lad os saa hver for sig øse det bedste, vi kunne, af den. Men nu er Ulykken den, at den Guldgrube, vi skulle øse af, er Skatteydernes Lomme; vi skulle gensidig rive til os fra hinanden; det er ikke andet end et gensidigt Plyndringssystem. Og dersom det skulde naas fuldkomment, dersom alle skulde have deres berettigede Andel af Beskyttelsen, saa vilde Forholdet for det første udlignes, saa at det i Virkeligheden ophørte at gavne nogen; men paa den anden Side vilde der blive ført en uhyggelig Kamp, der vilde blive ført, hvad det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup), som først havde Ordet i denne Sag, kaldte en Interessekamp; saa vilde vi komme ind i det, og jeg er enig med det højtærede Medlem i, at er der noget, som er til Skade for et sundt Samfundsliv i alle Retninger, saa er det Interessekampe.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds beskæftigede sig dernæst med 3 Poster, som jeg har anført i mit Foredrag foreleden, og gennem hvilke jeg vilde vise Beskyttelsens Højde, nemlig Papir, Klædningsstykker og Fødtøj. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt, at dersom Beskyttelsestolden endda gik i Statskassen, var det ikke saa slemt, men nu gaar den i Fabrikanternes Lommer, og der laves Millionærer ud af Beskyttelsestolden. Jeg vil sige, at det første har jeg ikke sagt, at dersom Beskyttelsen gik i Statskassen, saa var det ikke saa slemt, for det er der ikke rigtig nogen Mening i; men jeg talte om, at er Forbrugsbeskatningen paa Livsfornödenheder uretfærdig, saa er der dog det Gode ved den, at den kommer Statskassen, Samfundet til gode; men det gør Beskyttelsestolden ikke, for saa vidt den skal naa sin Hensigt og svare til sit Maal. Det ærede Medlem nævnedes, at vi ganske særlig omtalte Papirindustrien; det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Bjerre) var ogsaa inde paa, at vi særlig omtalte Papirindustrien, og han kunde ikke rigtig forstaa, hvorfor Papirindustrien stadig skulde anføres som Eksempel. Det skal jeg oplyse det ærede Medlem om. Det er, fordi vi

paa intet Punkt i hele Toldkommissionens Betænkning have saa fyldige Oplysninger om, hvad jeg her beskæftiger mig med, nemlig Beskyttelsens Størrelse, som netop med Hensyn til Papirfabrikationen. Derfor ligger det nær at drage dette Eksempel frem. Naar det ærede 6te Medlem for 2den Kreds talte en hel Del om, at han ikke kunde finde, at Millionerne gik i Fabrikanternes Lommer, og at der blev skabt Millionærer gennem Papirtolden, vil jeg henviser det ærede Medlem til Rigsdagstidenden, hvor han vil se, at jeg ikke har talt et Ord i saa Henseende. Jeg har sagt i al Almindelighed, at Beskyttelsestolden gennem den sidste Menneskealder har bidraget til paa forskellige Maader at skabe en hel Del Millionærer, og dette er i fuldstændig Overensstemmelse med Sandheden, det kender jo ærede Medlemmer hver for sig Eksempler paa, saa det behøve vi ikke at dvæle ved. Men jeg har ikke sagt, at det samme gjaldt for Papirindustriens Vedkommende, ikke med et eneste Ord, jeg har sagt, hvad der er saa fuldstændig overensstemmende med Virkeligheden, og hvad det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer kunne læse sig til i Kommissionens Betænkning, hvor det staar anført i Afdeling A. Side 100, at foruden den Told, som Befolkningen maa udrede for indførte Varer under Papirgruppen, maa Befolkningen ud med over 1 Million Kr. — der kommer saa et Fradrag med Hensyn til Raastofferne, det er en Sag for sig — men Befolkningen maa altsaa i Beskyttelsestold ud med over 1 Mill. Kr. Derimod har jeg ikke sagt et eneste Ord om, at det gik i Fabrikanternes Lomme, ikke et eneste Ord, det vil det ærede Medlem se, hvis han vil læse mine Udtalelser igennem paa ny. Nej, men her finder et Forhold Sted, der er endnu værre, end om det gik i Fabrikanternes Lomme. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Aktionærerne kun fik 6 pCt., og da Aktiekapitalen er 3 Mill. Kr., var det 180,000 Kr., og der var langt fra de 180,000 Kr. til Millioner. Hvor bliver saa Resten af? Ja, der vil jeg sige, at det er netop det værste, jeg ved ved denne Sag, ved Papirindustrien, at der gaar et meget stort Beløb tabt for hele Samfundet, den største Del af den Sum, Befolkningen der maa rykke ud med, kommer ingen til gode. Kom den endda nogle Millionærer til gode, saa vare dog Pengene til Stede, og de bleve dog brugte til noget. Men den kommer slet ingen til gode, hele den Værdi er fuldstændig tabt